NORAKSTS
Lieta Nr.A42387106
AA43-0994-08/17

L Ē M U M S

Rīgā 2008.gada 17.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneses V.Endzelis un S.Kanenberga,

piedaloties pieteicējai *L.S.* un atbildētāja Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvim Gintam Zēlam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.S.* pieteikuma par Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieka 2006.gada 24.februāra lēmuma Nr.1-43/RD-06-445-ap atcelšanu un administratīva akta izdošanu, sakarā ar *L.S.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 8.maija spriedumu.

Administratīvā apgabaltiesa

konstatēja:

[1] 2006.gada 17.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.S.* (turpmāk arī - pieteicēja) pieteikums, kurā lūgts atcelt Rīgas domes (turpmāk arī - atbildētājs) priekšsēdētāja vietnieka 2006.gada 24.februāra lēmumu Nr.1-43/RD-06-445-ap (turpmāk arī - Lēmums) un uzlikt pienākumu Rīgas domei ierādīt pieteicējas ģimenei citu pašvaldības dzīvokli. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] Pieteicējas trīs cilvēku ģimenei 1980.gada 14.oktobrī noslēgts beztermiņa dzīvojamo telpu īres līgums.

[1.2] Ar 1997.gada 30.jūliju pieteicēja, viņas vīrs *I.S.* un viņas dēls *S.S.* uzņemta dzīvokļu apstākļu uzlabošanas uzskaitē 2.grupā un joprojām atrodas uzskaitē.

[1.3] Arī no 1998.gada 14.decembrī un 1999.gada 4.janvāra vēstulēm izriet, ka pieteicēja un viņas ģimene no 1997.gada 30.jūlija ir reģistrēta palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājuma risināšanai.

[1.4] 1998.gada decembrī pieteicējas ģimenei ierādīts dzīvoklis Rīgā, Nīcgales ielā 4-222, bet, nesaņemot pieprasīto naudas summu Ls 1500, Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija atteica to izīrēt *L.S.* ģimenei. Pieteicējai bija tiesības paļauties uz to, ka Rīgas domes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Laikā starp piedāvājuma izteikšanu un administratīvā akta pieņemšanu, atsakot *L.S.* izīrēt iepriekš minēto

dzīvokli, ne tiesiskie, ne faktiskie apstākļi nebija mainījušies.

[1.5] Valsts cilvēktiesību birojs ir apliecinājis, ka Rīgas domei ir jāierāda cits pašvaldības dzīvoklis mazai ģimenei.

[1.6] Rīgas domes dzīvokļu pārvaldes priekšniece iesniegusi nepatiesas ziņas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes Ekonomikas policijas biroja 2.nodaļas inspektoram, ka pieteicējai ir piedāvāti apskatīties dzīvokļi Jaunrozes ielā 9-16 un Terēzes ielā 8-21, jo pieteicējai nekad nav izsniegti šo dzīvokļu apskates dokumenti.

[1.7] Rīgas domes amatpersonas ir pārkāpušas pieteicējas kā dzīvokļu apstākļu uzlabošanā uzņemtās personas tiesības.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un paskaidro turpmāk minēto.

[2.1] Kārtību, kādā pašvaldība ir tiesīga izīrēt tās valdījumā vai īpašumā esošās telpas, nosaka likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 5.pants un likuma „Par pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 11.pants.

[2.2] Pašvaldība nav tiesīga izīrēt pašvaldības dzīvojamo telpu, pārkāpjot normatīvajos aktos paredzēto kārtību. Saskaņā ar Civillikuma 1415.pantu neatļauta un nepieklājīga darbība nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu.

[2.3] *L.S.* trīs cilvēku ģimene 1997.gada 30.jūlijā tika reģistrēta pašvaldības palīdzības saņemšanai 2.reģistrā, pamatojoties uz nama Rīgā, Biķernieku ielā 10 īpašnieces *I.E.* iesniegumu.

[2.4] Ar Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2000.gada 12.janvāra lēmumu pieteicēja tika noņemta no uzskaites pašvaldības palīdzības saņemšanai 2.reģistra, jo zuda tiesiskais pamats dzīvokļa Nr.3 Rīgā, Biķernieku ielā 10 atbrīvošanai īpašnieces *I.E.* vajadzībām. Lēmums netika pārsūdzēts.

[2.5] Cits Rīgas domes iestādes lēmums par pieteicējas ģimenes reģistrāciju pašvaldības palīdzības saņemšanai netika pieņemts.

[2.6] Rīgas domei nav pamata reģistrēt *L.S.* pašvaldības palīdzības saņemšanai, pārkāpjot likumā noteikto kārtību.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 8.maija spriedumu pieteikums daļā par Lēmuma atcelšanu noraidīts un izbeigta tiesvedība pieteikuma daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei ierādīt dzīvoklim Nr.3 Biķernieku ielā 10 līdzvērtīgu citu pašvaldības dzīvokli. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Pieteikuma daļā, kurā pieteicēja prasa uzlikt pienākumu Rīgas domei ierādīt pieteicējas ģimenei citu pašvaldības dzīvokli, tiesvedība ir izbeidzama.

Atbilstoši materiāliem lietas 45.-46.lp., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ar 2004.gada 24.februāra spriedumu

atstāja negrozītu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2003.gada 4.novembra spriedumu. Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2003.gada 4.novembra spriedumu konstatēts, ka nav pamata līdzvērtīgas dzīvojamās platības ierādīšanai *L.S.* un viņas ģimenes locekļiem, un noraidīts *L.S.* lūgums uzlikt par pienākumu Rīgas domei izīrēt *L.S.* dzīvoklim Nr.3 Biķernieku ielā 10 līdzvērtīgu dzīvokli.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 24.februāra spriedums lietā C30175201 ir taisīts lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem (*L.S.* un Rīgas pašvaldību), par to pašu priekšmetu (uzlikt par pienākumu Rīgas domei izīrēt *L.S.* dzīvoklim Nr.3 Biķernieku ielā 10 līdzvērtīgu dzīvokli) un uz tā paša pamata (likuma „Par namīpašumu denacionalizāciju Latvijas Republikā" un likuma „Par namīpašumu atdošanu likumīgajiem īpašniekiem").

Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 282.panta 3.punkts paredz, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja spēkā stājies tiesas spriedums, kas taisīts lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata, tāpēc tiesvedība ir izbeidzama daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei ierādīt *L.S.* dzīvoklim Nr.3 Biķernieku ielā 10 līdzvērtīgu dzīvokli.

Saskaņā ar APL 284.pantu, ja tiesvedība izbeigta, atkārtota griešanās tiesā pret to pašu atbildētāju par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata nav pieļaujama.

[3.2] Tālāk tiesa pārbauda Lēmumu un konstatē, ka Lēmums pēc būtības attiecas uz pieteicējas lūgumu reģistrēt viņu pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā – lietā nav strīda, ka 2006.gada 27.janvārī pieteicēja sūdzējās Rīgas pašvaldībai par to, ka Rīgas domes Komunālā departamenta direktors viņai adresētajā 2005.gada 22.decembra vēstulē Nr.DK-05-25656-ap sniedzis nepatiesu informāciju, un lūdza mainīt grupas numuru - uz vispārējo grupu.

Tā kā pieteicēja iestādē ir lūgusi izdot labvēlīgu administratīvo aktu, uz ko pieteicējai izdots atteikums, tad tiesā primārs ir pieteicējas prasījums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet sekundārs - prasījums par nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanu.

Tiesa atzīst par pamatotiem Lēmumā norādītos apstākļus, ka atbildētājs, pamatojoties uz likuma "Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 1., 3. un 9.pantu, APL 7.pantu un 91.panta otro daļu un Rīgas domes 2006.gada 7.februāra nolikuma "Rīgas domes Komunālā departamenta nolikums" 23.punktu, nolēma atzīt Rīgas domes Komunālā departamenta faktisko rīcību par tiesisku un tajā norādīto informāciju par atbilstošu lietas faktiskajiem apstākļiem, un pieteicējas norādītos argumentus daļā par nepatiesu dienesta informāciju, kas viņai sniegta, atzīt par nepamatotiem un tos noraidīt.

Tiesa atzīst par pamatotiem Lēmumā norādītos apstākļus, ka Rīgas domes Komunālā departamenta 2005.gada 22.decembra vēstulē Nr.DK-05-

25656-ap sniegta atbilde uz pieteicējas 2005.gada 8.decembra iesniegumu, kas adresēts Rīgas domes priekšsēdētājam un kurš tika pārsūtīts izskatīšanai Rīgas domes Komunālajam departamentam, Rīgas domes Komunālā departamenta 2005.gada 22.decembra vēstulē Nr.DK-05-25656-ap sniegtā informācija ir uzskatāma par patiesu - atbilstošu izvērtētajiem dokumentiem un lietas faktiskajiem apstākļiem.

[3.3] Tā kā tiesvedība ir izbeidzama prasījuma daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei ierādīt *L.S.* dzīvoklim Nr.3 Biķernieku ielā 10 līdzvērtīgu dzīvokli, tā kā pieteicējas ģimene dzīvo dzīvoklī Nr.3 Biķernieku ielā 10 Rīgā, kuru neviens nepieprasa atbrīvot, un nav likuma „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām mājām", likuma „Par dzīvojamo telpu īri" un likuma „Par dzīvokļa īpašumu" norādītā pamata pieteicējas ģimenei reģistrēt pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā, tad pieteikums ir noraidāms arī sekundārajā daļā – par Lēmuma atcelšanu.

Tiesa nodibina, ka Lēmums ir tiesisks un nav atceļams, pamatojoties uz APL 250.panta pirmās daļas 3.punktu, jo apstākļi, uz kuriem atsaucies atbildētājs, attaisno pieteicējai noraidītās tiesības.

[4] Pieteicēja minēto spriedumu pārsūdzēja. Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2004.gada 24.februāra spriedumā (lietā SKA-13, C30175201) nepatiesi norādījis, ka *L.S.* nav lūgusi viņu uzņemt uzskaitē palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājuma risināšanā.

Pieteicēja un viņas vīrs 1998.gada 5.novembrī vērsās Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu un komunālo jautājumu komitejā un rakstīja iesniegumus, lūdzot palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā.

Šo faktu apliecina 2005.gada 12.septembra Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes Ekonomikas policijas biroja lēmums.

[4.2] Dzīvoklis Rīgā, Nīcgales ielā 4-222 ir pirmais dzīvoklis, kuru pieteicējai ierādījušas atbildīgās Rīgas domes amatpersonas, jo pieteicējas ģimene piedalījās Rīgas domes dzīvokļu pārvaldes izstrādātajās mērķprogrammās. Informējot par dzīvokļa Rīgā, Nīcgales ielā 4-222 apskates laiku un jautājumu par tā izlemšanu pieteicējai, Rīgas dome pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu, radot paļāvību, ka minētais dzīvoklis tiks izīrēts pieteicējas ģimenei.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu apmierināt.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

[6] Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru izbeigta tiesvedība *L.S.* pieteikuma daļā par administratīva akta izdošanu, ir atstājams negrozīts.

[7] Administratīvā apgabaltiesa konstatē šādus lietas apstākļus.

[7.1] Namīpašums Rīgā, Biķernieku ielā 10 kā denacionalizēts namīpašums pieder *I.E.* 1998.gada 16.novembrī Rīgas domē reģistrēts *I.E.* iesniegums ar lūgumu atbrīvot dzīvokli Nr.3 Biķernieku ielā 10, lai viņai būtu iespējams atgriezties savā īpašumā.

[7.2] Rīgas domes Komunālā departamenta dzīvokļu pārvaldes Vidzemes priekšpilsētas nodaļa ar 1998.gada 7.decembra vēstuli informēja Biķernieku ielas 10, dz.3 īrnieci *L.S.*, ka saskaņā ar likumu „Par valsts un pašvaldību palīdzību dzīvokļu jautājumu risināšanā" nolemts viņu uzņemt dzīvokļa apstākļu uzlabošanas uzskaitē no 1997.gada 30.jūlija, 2.grupa, uzskaitē reģistrēti 3 cilvēki.

[7.3] Saskaņā ar Vidzemes priekšpilsētas iedzīvotāju dzīves vietas reģistrācijas nodaļas sniegto informāciju 1999.gada 19.oktobrī *I.E.* ģiemenes locekļi pierakstījušies dzīvoklī Nr.2 Biķernieku ielā 10, Rīgā, bet dzīvoklis Nr.2a ir brīvs. No 1999.gada 29.novembra *I.E.* pierakstīta savā īpašumā Biķernieku ielā 10, dzīvoklī Nr.1.

[7.4] 1999.gada 10.decembrī *L.S.* un viņas ģimenes locekļi iesniedza Dzīvokļu pārvaldei iesniegumu dzīvojamās platības izīrēšanai, kurā lūdza izīrēt viņas ģimenei divistabu dzīvokli Rīgā, Nīcgales ielā 4-222, jo šis dzīvoklis bija viņai piedāvāts apskatei.

[7.5] Ar Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2000.gada 12.janvāra lēmumu (protokols Nr.9, 2 2.punkts) atteikts izīrēt *L.S.* ģimenei dzīvokli Nr.422 Nīcgales ielā 4, Rīgā, jo *L.S.* neatbilst likuma „Par namīpašumu denacionalizāciju Latvijas Republikā" 16.panta nosacījumiem, kā arī noņemti no uzskaites 3 cilvēki – *L.S.* un viņas ģimenes locekļi.

[7.6] *L.S.* 2000.gada 12.janvāra lēmumu pārsūdzēja tiesā. Ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 24.februāra spriedumu atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2003.gada 4.novembra spriedums, ar kuru noraidīta *L.S.* sūdzība par 2000.gada 12.janvāra lēmumu.

[7.7] 2005.gada 8.decembrī *L.S.* vērsās Rīgas domē ar iesniegumu, kurā lūdza mainīt grupas numuru, ar kuru viņa uzņemta dzīvokļu apstākļu uzlabošanas uzskaitē no 1997.gada 30.jūlija.

[7.8] Ar Rīgas domes Komunālā departamenta direktora 2005.gada 22.decembra vēstuli Nr.DK-95-25656-ap *L.S.* paskaidrots, ka viņas ģimene no 1997.gada 30.jūlija līdz 2000.gada 12.janvārim bija reģistrēta pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā uzskaites 2.grupā. 2000.gada 12.janvārī Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma

atteikt izīrēt pieteicējas ģimenei dzīvokli, jo *L.S.* vairs neatbilda likuma „Par namīpašumu denacionalizāciju Latvijas Republikā" Dzīvokļu pārvaldes rīcībā nav informācijas, ka *L.S.* ģimene pēc palīdzības dzīvokļa jautājuma risināšanā būtu vērsusies līdz 1998.gada 28.novembrim. Uzskaites 2.grupā (no 2002.gada - 9.reģistrā) nereģistrē personas, kurām ir īres maksas vai maksas par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, parāds. Normatīvie akti neparedz šādu kritēriju personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas izīrēšanai, izņemot gadījumu, ja ir likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums par izlikšanu no dzīvojamās telpas par mājokļa parādu.

Laikā, kad tika saņemts *L.S.* ģimenes 1998.gada 28.novembra iesniegums, tiesību akti neparedzēja personu, kuras pēc tiesas sprieduma tiek izliktas no dzīvojamās telpas par mājokļa parādu, reģistrāciju palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā. Šādu personu reģistrāciju likums paredz no 2002.gada 1.janvāra.

Dzīvokļu pārvaldei nav likumīga pamata risināt jautājumu par *L.S.* ģimenes pārreģistrāciju citā palīdzības reģistrā, jo *L.S.* ģimene nav reģistrēta nevienā no reģistriem palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā.

Ja *L.S.* ģimene atbilst Rīgas domes 2005.gada 12.jūlija saistošo noteikumu Nr.6 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" 2.7.5 un 2.8. apakšpunktos paredzētajiem nosacījumiem reģistrācijai 7. vai 7.1 palīdzības reģistrā, *L.S.* tiek piedāvāts ar iesniegumu vērsties Dzīvokļu pārvaldes Informācijas dienestā.

[7.9] 2006.gada 21.janvārī *L.S.* vērsās pie Rīgas domes priekšsēdētāja ar iesniegumu, kurā lūdza mainīt grupas numuru uz vispārējo grupu.

[7.10] 2006.gada 27.janvārī Rīgas pašvaldībā saņemta *L.S.* 2006.gada 21.janvāra atkārtota sūdzība, kurā atkārtoti norādīts, ka Rīgas domes Komunālā departamenta direktors viņai adresētajā 2005.gada 22.decembra vēstulē Nr.DK-05-25656-ap ir sniedzis nepatiesu dienesta informāciju, un ir izteikts lūgums mainīt grupas numuru - uz vispārējo grupu.

[7.11] Rīgas pašvaldība 2006.gada 12.februāra vēstulē Nr.RD-06-300-ap informēja *L.S.*, ka saskaņā ar Rīgas domes 2005.gada 12.jūlija saistošo noteikumu Nr.6 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība dzīvokļu jautājuma risināšanā reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" 1.9.punktā noteikto, lēmumu par to, vai persona ir tiesīga saņemt palīdzību un iekļaujama palīdzības reģistrā atbilstoši palīdzības veidam, kāds norādīts personas iesniegumā, kā arī lēmumu par personas izslēgšanu no palīdzības reģistra pieņem Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisija personu reģistrācijai pašvaldības palīdzības saņemšanai un izslēgšanai no palīdzības reģistra. Tāpēc atbilstoši APL 56.panta otrajai

daļai *L.S.* 2006.gada 21.janvāra iesnieguma kopija tika nosūtīta Komunālajam departamentam pēc piekritības daļā par grupas numura maiņu izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai. Vēstulē arī norādīts, ka *L.S.* 2006.gada 21.javāra iesniegumu daļā par Komunālā departamenta direktora 2005.gada 22.decembra vēstulē sniegtajām nepatiesajām ziņām izskatīs un lēmumu viena mēneša laikā no iesnieguma iesniegšanas dienas, atbilstoši APL 64.panta pirmajai daļai pieņems Rīgas domes priekšsēdētājs atbilstoši APL 91.panta otrajai daļai.

[7.12] 2006.gada 24.februārī Rīgas domes priekšsēdētājs sniedza atbildi *L.S.* (Nr.1-43/RD-06-445-ap) par lēmumu par Rīgas domes Komunālā departamenta faktisko rīcību, kurā atzīst Rīgas domes Komunālā departamenta faktisko rīcību par tiesisku un tajā norādīto informāciju par atbilstošu lietas faktiskajiem apstākļiem, un pieteicējas norādītos argumentus daļā par nepatiesu dienesta informāciju, kas viņai sniegta, atzīst par nepamatotiem un tos noraida.

[8] No pieteicējas iesniegumiem un paskaidrojumiem tiesas sēdē Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicējas mērķis, 2005.gada 8.decembrī un 2006.gada 21.janvārī vēršoties ar iesniegumiem Rīgas domē, bija panākt to, ka viņai tiek izīrēts pašvaldības dzīvoklis. Tātad pieteicēja vēlējās, lai pašvaldība izdod viņai labvēlīgu administratīvu aktu par dzīvokļa izīrēšanu.

Tiesā iesniegtajā pieteikumā ietverti divi prasījumi - atcelt Lēmumu un uzlikt iestādei pienākumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu.

Kā atzīts administratīvo tiesu praksē, šādu divu prasījumu nodalīšana nav pareiza, parasti tie kopumā veido vienu prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Savukārt prasījums par nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanu nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets, jo nelabvēlīga administratīvā akta atcelšana pati par sevi nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt. Tādu labumu var dot tikai labvēlīga akta izdošana. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, proti, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-14 17.punktu un 2006.gada 2.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-415 17.punktu).

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa pieteikumu izskata kā prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu un prasījumu par Lēmuma atcelšanu nevērtē kā atsevišķu prasījumu.

[9] Pieteicēja uzskata, ka pašvaldībai bija jāizlemj jautājums par

dzīvokļa izīrēšanu viņai tāpēc, ka pieteicēja jau kopš 1997.gada bija reģistrēta Rīgas domē pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājuma risināšanai un, kā uzskata pieteicēja, vēl aizvien ir reģistrēta palīdzības saņemšanai. Tāpēc pieteicēja lūdza pārreģistrēt viņu citā palīdzības uzskaites grupā.

Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicējas pieteikums būtībā ir vērsts uz to, lai tiesa šīs lietas ietvaros izvērtētu to, vai pieteicējai pienācās pašvaldības palīdzība, pamatojoties uz viņas reģistrāciju palīdzības saņemšanai 1997.gadā.

[10] No lietas materiāliem izriet, ka jautājums par pieteicējas un viņas ģimenes izslēgšanu no pašvaldības palīdzības reģistra ir izlemts ar Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2000.gada 12.janvāra lēmumu (protokols Nr.9, 2.2.punkts) un ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 24.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-13 atstāts negrozīts tiesas spriedums, ar kuru noraidīta *L.S.* sūdzība par šā lēmuma atcelšanu. Tādējādi secināms, ka jautājums par to, vai pieteicējai pienācās pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājuma risināšanā, pamatojoties uz to, ka viņa kopš 1997.gada bija reģistrēta šādas palīdzības saņemšanai, ir jau izlemts ar minēto Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu. Ar minēto spriedumu ir atzīts, ka pieteicēja pamatoti 2000.gadā noņemta no palīdzības uzskaites un viņai pašvaldības palīdzība nepienācās. Tādējādi pašvaldībai pēc šā sprieduma stāšanās spēkā vairs nebija jāizlemj pieteicējas 2005.gada 8.decembra iesniegumā un 2006.gada 21.janvāra ieniegumā izteiktais lūgums pārreģistrēt viņu citā palīdzības uzskaites grupā un uz tā pamata izīrēt dzīvokli.

Līdz ar to secināms, ka pirmās instances tiesa par šo prasījumu pamatoti izbeidza tiesvedību, pamatojoties uz APL 282.panta 3.punktu, t.i., tāpēc, ka spēkā stājies spriedums, kas taisīts lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata.

[11] Vienlaikus Administratīvā apgabaltiesa vērš pieteicējas uzmanību uz to, ka tiesvedības izbeigšana šajā lietā nenozīmē to, ka pieteicējai vispār vairs nebūtu tiesību uz pašvaldības palīdzību. Pieteicējai ir tiesības vērsties Rīgas domē ar iesniegumu par pašvaldības palīdzības saņemšanu dzīvokļa jautājuma risināšanai atbilstoši pašreizējai situācijai.

No atbildētāja pārstāvja iesniegtā Dzīvokļu pārvaldes komisijas personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā un izslēgšanai no palīdzības reģistra 2007.gada 25.jūlija lēmuma Nr.28 (lietas 176.lapa) izriet, ka *L.S.* ir vērsusies domē ar iesniegumu par viņas reģistrēšanu palīdzības saņemšanai un ar šo lēmumu viņu atteikts reģistrēt dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām. *L.S.* tiesas sēdē paskaidroja,

ka viņa šo lēmumu ir apstrīdējusi Rīgas domē un lēmums atstāts negrozīts, bet nevarēja paskaidrot, vai šo atteikumu ir pārsūdzējusi tiesā.

Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka gadījumā, ja *L.S.* uzskata, ka viņa nepamatoti no jauna nav reģistrēta pašvaldības palīdzības saņemšanai, viņai ir tiesības šādu atteikumu pārsūdzēt tiesā. Tādā gadījumā tiesa izvērtēs, vai *L.S.* pašlaik pienākas pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājuma risināšanā.

[12] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots daļā, kurā izbeigta tiesvedība, bet tiesa nepamatoti kā atsevišķu prasījumu vērtēja prasījumu par Lēmuma atcelšanu.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nolēma:

atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 8.maija spriedumu daļā, kurā izbeigta tiesvedība par *L.S.* pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei ierādīt dzīvoklim Nr.3 Biķernieku ielā 10 līdzvērtīgu citu pašvaldības dzīvokli.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) I.Amona

Tiesneši (paraksts) V.Endzelis

(paraksts) S.Kanenberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā, 2008.gada 17.jūlijā